

Talousvaliokunnan mietintö n:o 6 hallituksen esityksestä tuoteturvallisuuslaiksi

Eduskunta on 18 päivänä huhtikuuta 1986 lähettänyt talousvaliokuntaan valmistelevasti käsiteltäväksi hallituksen esityksen n:o 40 tuoteturvallisuuslaiksi. Valiokunta on tässä yhteydessä ottanut käsiteltäväksi myös eduskunnan 17 päivänä kesäkuuta 1983 talousvaliokuntaan lähettämän ed. Ala-Kapeen ym. toivomusaloitteen n:o 512/1983 vp. tuoteturvallisuuslainsäädäntöä koskevan esityksen antamisesta.

Asian johdosta ovat valiokunnassa olleet kuultavina toimistopäällikkö Kristian Tammi vuori kauppa- ja teollisuusministeriöstä, lainsäädäntöjohtaja Leif Sevón oikeusministeriöstä, osastopäällikkö Pirkko Raunemaa elinkeinohallituksesta, ylitarkastaja Juha Pyötsiä lääkintöhallituksesta, toimistopäällikkö Veli Tiuhonen tullihallituksesta, lakimies Pertti Siiki työsuojeluhallituksesta, hallintojohtaja Arto Klemola Valtion teknillisestä tutkimuskeskuksesta, toimitusjohtaja Erkki Yrjölä Sähkötarkastuskeskuksesta, elintarviketarkastaja Kari Lampivuo Uudenmaan lääninhallituksesta, elintarviketarkastaja Raimo Isaksson Turun ja Porin lääninhallituksesta, toimistopäällikkö Erik Mickwitz kuluttaja-asiamiehen toimistosta, pääsihteeri Seija Turtiainen kuluttajaneuvostosta, lakimies Maria Pöyhönen Suomen Kaupunkiliitosta, varatuomari Kari Prättälä Suomen Kunnallisiitosta, johtaja K.-J. Brunström Finlands Svenska Kommunförbundista, oikeustieteen tohtori Virpi Tiili Keskuskauppakamarista, varatoimitusjohtaja Guy Wires Suomen Tukkukauppiain Liitosta, oikeustieteen kandidaatti Arto Kettunen Kaupan Keskusvaliokunnasta, toiminnanjohtaja Leena Simonen Kuluttajaneuvontaliitosta ja farmaseutti Maija-Liisa Koski Myrkytystietokeskuksesta.

Hallituksen esityksessä ehdotetaan annettavaksi tuoteturvallisuuslaki. Lain tarkoituksena olisi kuluttajan suojaaminen kulutustavaroiden terveydelle tai omaisuudelle aiheuttaman vaaran varalta. Laki koskee elinkeinonharjoittajan toimintaa hänen valmistaessaan, kaupan pitäessään, myydessään, muutoin elinkeinotoiminnan yhteydessä luovuttaessaan tai maahan tuodessaan kulutustavaroita. Tarvittaessa mainitut toiminnot

voitaisiin kieltää, jos kulutustavara on terveydelle tai omaisuudelle vaarallinen. Kielto voitaisiin antaa myös, jos kulutustavarasta annetut tiedot eivät ole tuoteturvallisuuslain nojalla annettujen säännösten tai määräysten mukaisia. Määräyksiä voitaisiin antaa myös muusta menettelystä tavarasuhteen sekä sen määrittämisestä hävitettäväksi.

Elinkeinonharjoittaja voitaisiin velvoittaa tiedottamaan kiellosta ja tavarasta tai sen käyttöön liittyvästä vaarasta sekä kuluttajan oikeuksista. Tiettyyn elinkeinonharjoittajaan kohdistuvia kieltoja sekä hävittämisasiamieksia ja tiedottamisvelvoitteita voitaisiin tehostaa uhkasakolla.

Tuoteturvallisuutta koskevana viranomaisina toimisivat elinkeinohallitus, terveyskysymyksissä lääkintöhallitus ja maahantuonnin yhteydessä tullilaitos. Alueellisina viranomaisina toimisivat lääninhallitukset ja paikallisina viranomaisina kuntien terveyslautakunnat. Tuoteturvallisuusasioiden käsittelyä varten asetettaisiin kauppa- ja teollisuusministeriön yhteyteen tuoteturvallisuusasiain neuvottelukunta.

Toivomusaloitteessa n:o 512/1983 vp. ehdotetaan eduskunnan hyväksyttäväksi toivomus, että hallitus antaisi kiireellisesti eduskunnalle esityksen tuoteturvallisuuslaiksi.

Talousvaliokunta pitää merkittävänä tuoteturvallisuuslain aikaansaamista. Lain merkitys on ensisijaisesti ennaltaehkäisevä ja sen voidaan odottaa poistavan terveydelle ja omaisuudelle vaaralliset tavarat markkinoilta. Tuoteturvallisuuslain antamisen jälkeen jää edelleen kuluttajansuojan eräitä aukkoja. Ensinnäkään tuotevastuulainsäädäntöä ei ole sellaisessa muodossa, että kuluttaja voisi vahingon tapahduttua saada korvausta tavarantoimittajalta, maahantuojalta tai muulta, jonka voidaan katsoa olevan vastuussa kulutushyödykkeen moitteettomuudesta. Lainsäädäntö ei myöskään kata heikkolaatuisia, varsinaiseen käyttötarkoitukseensa soveltumattomia tuotteita, ja myös tältä osin tulee kuluttajansuojan kehittämistä jatkaa.

Hallituksen esityksen 1 § on pyritty saamaan yhteneväksi kuluttajansuojalain kanssa. Tämän mukaisesti laki koskee tavaroita, joten kuluttajansuojalainsäädännön mukaisista kulutushyödykkeistä palvelut on jätetty lain soveltamisalan ulkopuolelle. Lakiehdotuksen mukaan lakia sovelletaan kulutustavaroihin, joita tarjotaan tai olennaisessa määrässä käytetään yksityiseen kulutukseen. Tämä säännös on valiokunnan käsityksen mukaan ymmärrettävä laajasti siten, että kyseessä on aina kokonainen kulutustavaroitten ryhmä. Tältä osin lain tulkinta ei voi olla esimerkiksi valmistus- tai maahantuontierittäinen. Sen sijaan lakiehdotuksen 12 §:ssä, jossa säädellään kulutustavaraa koskevista kielloista, tulee tulkinna jo lain tarkoituksella huomioon ottaen olla esimerkiksi kulutustavaraerää koskeva. Valiokunta ehdottaa 1 §:n muuttamista siten, että kulutustavaroihin voidaan lakia soveltaa jo ennen kuin niitä on tarjottu kuluttajille.

Hallituksen esityksen mukaan laki koskee vain yksityiseen kulutukseen käytettäviä tavaroita. Suurtaulukissa käytetään kuitenkin varsin paljon tavaroita, jotka päätyvät yksittäisen kuluttajan käyttöön joko siten, että hän itse käyttää niitä palveluksia saadessaan tai että elinkeinonharjoittaja käyttää niitä siten, että ne vaikuttavat kuluttajan asemaan. Lain soveltamisalan mainitunlaatuista rajoittumista on pidettävä puutteena, jonka suhteen on pikaisesti ryhdyttävä lainsäädäntötoimenpiteisiin.

Lakia ei 2 §:n mukaan sovelleta maasta vietäviin tai Suomen kautta kuljetettaviin kulutustavaroihin. Valiokunnan saaman selvityksen mukaan maastaviennistä on vain harvoissa maissa määräyksiä. Lisäksi kulutustavaroiden turvallisuutta koskevat määräykset vaihtelevat maittain ja eräissä maissa puuttuvat lähes kokonaan. Kun kuitenkin lakiehdotuksen 24 §:n 4 momentin mukaan Suomen viranomaisten antamasta kielosta voidaan velvoittaa tiedottamaan muun maan viranomaisille tai kansainväliselle järjestölle, voidaan valiokunnan käsityksen mukaan, ottaen huomioon myös kansainväliset notifikaatiot ja YK:n päätöslauselmat, toimia riittävässä määrin kuluttajalle vaarallisten kulutustavaroiden maastaviennin ehkäisemiseksi. Asian selvittämistä on kuitenkin syytä jatkaa. Talousvaliokunta edellyttää hallituksen selvittävän mahdollisuudet tuoteturvallisuuslainsäädännön soveltamiseksi myös Suomesta vietäviin tavariin ottaen huomioon vastaanottavan maan kuluttajansuojalainsäädännön.

Talousvaliokunta kiinnittää huomiota siihen, että lainsäädännössä on säädetty tuoteturvallisuudesta vain terveys- ja omaisuusvaaran osalta. Kulutustavara saattaa kuitenkin varsinaisen käytönsä jälkeen tai muista syistä olla ympäristölle vaarallinen, mikä tosin saattaa merkitä samalla vaaraa terveydelle. Tavara voi näissä tapauksissa olla jätahuoltolainsäädännön nojalla valvottava. Tästä huolimatta tulee valiokunnan käsityksen mukaan lain soveltamisalaa seurata myös näiltä osin ja ryhtyä tarvittaessa lainsäädäntötoimenpiteisiin myös ympäristölle vaarallisten tavaroiden saattamiseksi tuoteturvallisuuslain soveltamisalaan.

Terveydelle vaarallisten kulutustavaroiden osalta valiokunta kiinnittää huomiota myös siihen, että kulutustavarat voivat aiheuttaa myös psyykkisiä vammoja. Nämä ovat valiokunnan käsityksen mukaan perustellusti rinnastettavissa hallituksen esityksen perusteluissakin ilmaistuun käsitykseen, jonka mukaan tavarat ei välttämättä tarvitse aiheuttaa välitöntä myrkytystä tai sairautta, vaan riittää perusteltu oletamus sen pitkäaikaisen käyttämisen tai säilyttämisen yhteydestä myrkytykseen tai sairauteen. Vastaavasti kulutustavaran pitkäaikaisen käyttämisen aiheuttama psyykinen vamma tai sairaus on lakiehdotuksen 4 §:n mukainen terveyshaitta.

Tuoteturvallisuuslainsäädäntö ulottuu monien eri viranomaisten toimialueelle. Tästä syystä on eri viranomaisten välinen yhteistyö erittäin tärkeää. Viranomaisten yhteistyön tehostamiseksi ja yleensäkin viranomaisvalvonnan asianmukaiseksi aikaansaamiseksi tulee jatkuvasti antaa koulutusta tuoteturvallisuuslainsäädännöstä. Tuoteturvallisuuden asianmukaisen valvonnan aikaansaamiseksi on myös kiinnitettävä huomiota riittäviin voimavaroihin. Esimerkiksi läänien tuoteturvallisuusvalvonta on nykyisin suuntautunut pääasiassa elintarvikkeisiin, kun uusi lainsäädäntö edellyttää myös muunlaista asiantuntemusta.

Valiokunta ehdottaa hallituksen esityksen otakskeisiin sekä 19 ja 24 §:ään tehtäväksi eräitä teknisiä korjauksia.

Hallituksen esityksellä toteutetaan toivomusaloitteessa 512/1983 vp. esitetty toivomus, joten valiokunta ehdottaa toivomusaloitteen hylättäväksi.

Edellä esitetyn perusteella talousvaliokunta kunnioittavasti ehdottaa,

että lakiehdotus hyväksyttäisiin näin kuuluvana:

Tuoteturvallisuuslaki

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

Yleisiä säännöksiä

1 §

Tämä laki koskee tavaroita, joita elinkeinonharjoittaja valmistaa, pitää kaupan, myy tai muutoin elinkeinotoimintansa yhteydessä luovuttaa taikka tuo maahan ja jotka ovat tarkoitettut käytettäväksi tai olennaisessa määrin käytetään yksityiseen kulutukseen (*kulutustavara*).

2—4 §

(Kuten hallituksen esityksessä)

Valvontaviranomaiset

5—7 §

(Kuten hallituksen esityksessä)

Valvonta

8—15 §

(Kuten hallituksen esityksessä)

Salassapitovelvollisuus

16 §

(Kuten hallituksen esityksessä)

Rangaistussäännökset

17 ja 18 §

(Kuten hallituksen esityksessä)

Muutoksenhaku

19 §

Edellä 15 §:n nojalla *annettuun* uhkasakon asettamista *koskevaan päätökseen* ei saa erikseen *hakea muutosta valittamalla*.

(2 mom. kuten hallituksen esityksessä)

20 §

(Kuten hallituksen esityksessä)

Erinäisiä säännöksiä

21—23 §

(Kuten hallituksen esityksessä)

24 §

(1 mom. kuten hallituksen esityksessä)

Asetuksella voidaan *säätää* kulutustavarasta kuluttajan kannalta tarpeellisten tietojen antamisesta samoin kuin kulutustavarakkeelle asetettavista vähimmäisvaatimuksista.

(3—5 mom. kuten hallituksen esityksessä)

Voimaantulo

25 §

(Kuten hallituksen esityksessä)

Edelleen talousvaliokunta kunnioittavasti ehdottaa,

että toivomusaloite n:o 512/1983 vp. hylättäisiin.

Helsingissä 12 päivänä kesäkuuta 1986

Asian ratkaisevaan käsittelyyn valiokunnassa ovat ottaneet osaa puheenjohtaja Rajantie ja varapuheenjohtaja Laurila sekä jäsenet Alho, Ikonen, Aila Jokinen (osittain), Jouppila, H. Kemp-

painen, Lehtinen, Lindroos, Lähdesmäki, Mäkipää (osittain), Söderström, Vihriälä ja Wasz-Höckert sekä varajäsenet Nousiainen (osittain) ja Säilynoja.

Vastalauseita

I

Tuoteturvallisuudesta huolehtiminen on tärkeätä kuluttajien, elinkeinonharjoittajien sekä koko kansantalouden kannalta. Hallituksen eduskunnalle antama esitys tuoteturvallisuuslaiksi täydentää merkittäväällä tavalla jo nykyistä kuluttajansuojalainsäädäntöämme.

Kokoomuksen eduskuntaryhmän mielestä on tarkoituksenmukaista yhtenäistää ja uudistaa niitä säännöksiä, joiden tarkoituksena on kuluttajan suojaaminen vaaroilta, jotka kulutustavara saattaa aiheuttaa kuluttajan terveydelle tai omaisuudelle. Kuitenkin kokoomuksen eduskuntaryhmän mielestä hallituksen esitystä on muutamien yksityiskohtien osalta täsmennettävä.

Tuoteturvallisuuslaki koskee esityksen mukaan sekä terveydelle että omaisuudelle vaarallisia kulutustavaroita. Lain soveltamisen kannalta keskeinen merkitys onkin sillä, mitä terveydelle ja omaisuudelle vaarallisilla kulutustavaroilla tarkoitetaan. Esityksen 4 §:n mukaan kulutustavara on terveydelle vaarallinen, jos se rakenteessaan tai koostumuksessaan olevan vian tai puutteellisuuden taikka tavarasta annettujen totuudenvastaisen, harhaanjohtavien tai puutteellisten tietojen vuoksi voi aiheuttaa vamman, myrkytyksen, sairauden tai muun vaaran terveydelle. Kokoomuksen eduskuntaryhmä pitää käsitettää "muu vaara terveydelle" epämääräisenä. Määritelmästä aiheutuisi ainoastaan tulkintaongelmia. Terveydelle vaarallinen kulutustavara voidaan määritellä tyhjentävästi käyttämällä termejä vamma, myrkytys ja sairaus.

Kokoomuksen eduskuntaryhmä katsoo, että hallituksen esityksen 7 §:ää, joka koskee valvontavollisuutta, on selkiytettävä. Omaisuusvaarojen osalta kunnan viranomaisilla on ainoastaan ilmoitusvelvollisuus niistä kulutustavaroista, jotka viranomaiset muun virkatoimintansa yhteydessä havaitsevat omaisuudelle vaarallisiksi. Omaisuusvaaraa koskevan ilmoitusvelvollisuuden pitäisi käsittää kaikki omaisuusvaarat, joten 7 §:n 3 momentin viimeinen lause on tästä syystä tarpeeton.

Esityksen mukaan korvauksen saaminen virheettömästä näytteestä edellyttää elinkeinonhar-

joittajan vaatimusta. Tämä johtaa kokoomuksen eduskuntaryhmän mielestä turhaan työhön ja sattumanvaraisuuksiin.

Hallituksen esityksen mukaan se, "joka valmista, pitää kaupan, myy, muutoin elinkeinotoimintansa yhteydessä luovuttaa tai tuo maahan 4 §:ssä tarkoitettuja kulutustavaroita ja siten tahallaan aiheuttaa vaaraa kuluttajan terveydelle tai omaisuudelle, on tuomittava" rangaistukseen. Säännökseen on luultavasti erehdyksessä jäänyt "sitien"-sana, joka aiheuttaa tahallisuuden esimerkiksi pelkällä viattomassa mielessä tapahtuneella maahantuonnilla.

Lakiesityksen 19 §:n 2 momentin mukaan muutoksenhaussa noudatettaisiin normaalia hallintovalitusjärjestelmää. Tuoteturvallisuuslain perusteella käsiteltävien asioiden erikoisluonne huomioon ottaen tulisi kyseistä säännöstä täydentää siten, että asiat käsiteltäisiin muutoksenhakuasteessa kiireellisinä. Muussa tapauksessa kokoomuksen eduskuntaryhmän mielestä elinkeinonharjoittajalle saattaisi aiheutua kohtuuttomia kustannuksia kieltopäätöksen alaisten tavaroiden varastoinnista ja vanhentumisesta muutoksenhakuprosessin aikana.

Tuoteturvallisuuteen liittyvien asioiden käsittelemistä varten hallitus esittää uuden elimen, tuoteturvallisuusasiain neuvottelukunnan, perustamista. Tämän neuvottelukunnan tehtävänä olisi esityksen mukaan seurata tuoteturvallisuuslainsäädännön soveltamista ja sen valvontaa, antaa lausuntoja sekä tehdä esityksiä ja aloitteita lainsäädännön ja sen valvonnan kehittämiseksi. Kuitenkaan tällaisten tehtävien suorittamiseksi ei kokoomuksen eduskuntaryhmän mielestä ole välttämätöntä perustaa uutta byrokratiaa lisäävää organisaatiota. Myöskään lakiesityksen perusteluissa ei ole neuvottelukunnan tarpeellisuutta erityisesti perusteltu.

Edellä esitetyn perusteella ehdotamme,

että valiokunnan mietintöön sisältyvä lakiehdotus hyväksyttäisiin näin kuuluvana:

Tuoteturvallisuuslaki

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

Yleisiä säännöksiä

1—3 §

(Kuten valiokunnan mietinnössä)

4 §

Kulutustavara on terveydelle vaarallinen, jos se rakenteessaan tai koostumuksessaan olevan vian tai puutteellisuuden takia tavarasta annettujen totuudenvastaisten, harhaanjohtavien tai puutteellisten tietojen vuoksi voi aiheuttaa vamman, myrkytyksen tai sairauden (*poist.*).

(2 mom. kuten valiokunnan mietinnössä)

Valvontaviranomaiset

5 ja 6 §

(Kuten valiokunnan mietinnössä)

7 §

(1 ja 2 mom. kuten valiokunnan mietinnössä)

Tämän lain tarkoittamien omaisuusvaarojen osalta 2 momentissa tarkoitetun kunnallisen valvontaviranomaisen on kuitenkin ainoastaan ilmoitettava muun virkatoimintansa yhteydessä havaitsemistaan omaisuudelle vaarallisista kulutustavaroista elinkeinohallitukselle tai lääninhallitukselle (*poist.*).

Valvonta

8 ja 9 §

(Kuten valiokunnan mietinnössä)

10 §

(1 mom. kuten valiokunnan mietinnössä)

Edellä 1 momentissa tarkoitettu näyte on (*poist.*) korvattava käyvän hinnan mukaan, jollei tutkimuksessa havaita, että tavara on tämän lain tai sen nojalla annettujen säännösten tai määräysten vastainen.

(3 mom. *poist.*)

11—15 §

(Kuten valiokunnan mietinnössä)

Salassapitovelvollisuus

16 §

(Kuten valiokunnan mietinnössä)

Rangaistussäännökset

17 §

Joka valmistaa, pitää kaupan, myy, muutoin elinkeinotoimintansa yhteydessä luovuttaa tai tuo maahan 4 §:ssä tarkoitettuja kulutustavaroita ja (*poist.*) tahallaan aiheuttaa vaaraa kuluttajan terveydelle tai omaisuudelle, on tuomittava, jollei teosta ole muualla laissa säädetty ankarampaa rangaistusta, *tuoteturvallisuusrikoksesta* sakkoon tai vankeuteen enintään kuudeksi kuukaudeksi.

(2—4 mom. kuten valiokunnan mietinnössä)

18 §

(Kuten valiokunnan mietinnössä)

Muutoksenhaku

19 §

(1 mom. kuten valiokunnan mietinnössä)

Terveyslautakunnan tai sen alaisen viranhaltijan tämän lain nojalla tekemään päätökseen haetaan muutosta lääninoikeudelta valittamalla noudattaen, mitä muutoksenhausta hallintoasioissa annetussa laissa (154/50) on säädetty. *Muutoksenhakuviranomaisen on käsiteltävä valitus kiireellisessä järjestyksessä.*

20 §

(Kuten valiokunnan mietinnössä)

Erinäisiä säännöksiä

21 §

(Kuten valiokunnan mietinnössä)

22 ja 23 §

(*Poist.*)

22 §

(Kuten valiokunnan mietinnön 24 §)

Voimaantulo

23 §

(Kuten valiokunnan mietinnön 25 §)

Helsingissä 12 päivänä kesäkuuta 1986

Riitta Jouppila

Aila Jokinen

Ritva Laurila

II

Tuoteturvallisuuslaki lisää kansalaisten suojaa valvottaessa kulutustavaroiden laatua ja terveellisyttä kotimaassa. Valiokunnan enemmistö ei kuitenkaan ole hyväksynyt kahta tekemääme ehdotusta, jotka olisivat laajentaneet lain toimialan koskemaan myös kuluttajapalveluksia sekä maasta vietäviä kulutustavaroita.

Erityisesti suurkeittiöt ja ravitsemusliikkeet tulisivat lain piiriin selvästi, mikäli kuluttajapalvelut merkittäisiin lakiin. Esitämme muutosta lain 1 §:ään tämän puutteen korjaamiseksi.

Laissa määritellään valiokunnan enemmistön

kannan mukaisesti, ettei lakia pääsääntöisesti sovelleta maasta vietäviin tuotteisiin. Tämä on mielestämme väärin. On moraalisesti arveluttava sulkea ne kulutustavarat lain ulkopuolelle, jotka on tarkoitettu vientiin. Tämän virheen korjaamiseksi esitämme muutoksia lakiehdotuksen 2, 6 ja 12 §:ään.

Edellä olevan perusteella esitämme,

että lakiehdotus hyväksyttäisiin näin kuuluvana:

Tuoteturvallisuuslaki

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

Yleisiä säännöksiä

1 §

Tämä laki koskee tavaroita, joita elinkeinonharjoittaja valmistaa, pitää kaupan, myy tai muutoin elinkeinotoimintansa yhteydessä luovuttaa taikka tuo maahan ja jotka ovat tarkoitettut käytettäväksi tai olennaisessa määrin käytetään yksityiseen kulutukseen *tai joita käytetään tarjottaessa kuluttajalle palveluksia (kulutustavara).*

2 §

Tätä lakia ei sovelleta *maan* kautta kuljetettaviin kulutustavaroihin. Lakia ei myöskään sovelleta kulutustavaroihin siltä osin kuin niiden aiheuttamien terveys- ja omaisuusvaarojen ehkäisemisestä on muussa laissa tai muun lain nojalla erikseen säädetty.

3 ja 4 §

(Kuten valiokunnan mietinnössä)

Valvontaviranomaiset

5 §

(Kuten valiokunnan mietinnössä)

6 §

Kulutustavaroiden *maastaviennin* ja maahantuonnin osalta tämän lain ja sen nojalla annettujen säännösten, määräysten ja päätösten noudattamisen valvonta ja *valvonnan* suunnittelu kuuluu tullilaitokselle.

7 §

(Kuten valiokunnan mietinnössä)

Valvonta

8—11 §

(Kuten valiokunnan mietinnössä)

12 §

Jos kulutustavara on terveydelle tai omaisuudelle vaarallinen:

(1 kohta kuten valiokunnan mietinnössä)

2) tulliviranomainen voi kieltää kulutustavaran maahantuonnin *ja maastaviennin.*

(2 ja 3 mom. kuten valiokunnan mietinnössä)

13—15 §

(Kuten valiokunnan mietinnössä)

Salassapitovelvollisuus

16 §

(Kuten valiokunnan mietinnössä)

Rangaistussäännökset

17 ja 18 §

(Kuten valiokunnan mietinnössä)

Muutoksenhaku

19 ja 20 §

(Kuten valiokunnan mietinnössä)

Erinäisiä säännöksiä

21—24 §

(Kuten valiokunnan mietinnössä)

Voimaantulo

25 §

(Kuten valiokunnan mietinnössä)

Helsingissä 12 päivänä kesäkuuta 1986

Sten Söderström

Vappu Säilynoja

